

Ի Ս. ԽԱԶՆ ՔՐԻՍՏՈՍԱԿԻՐ

Ո՛ր 'ի լեառն ընդ իս ելցէ ձիթաստանեաց
Մըգակից որ անդ խաչեալ գոլ Անմահին .
Ամայի գնա յիւրայոցըն սիրելեաց
Ապաշընորհն ելիք երկիր, համբեր երկին :

Ինձ լրարութք ապիրատիս, մահկանացութք,
Որ 'ի ծով կենցաղականս այս զբաղմանց
Մոլորամիտ սահիք 'ի խռան ամպրոպաց,
Թէ մըխիթար խընդրէք վըշտացդ՝ ինձ լրարութք :

Թօթափեցէք ըզմիտս 'ի սեաւ զըմբաղաց,
Հոգոց՝ որ զձեզ գերեն յանլոյս աղջամուղջ .
Ես 'ի տըխուր ծածկեալ 'ի քօղ ըզգլուխ
Հեծեծագին յեռից 'ի գիր զայս աւաշ :...

Զանմահին տեսի զպատկեր կենդանագիծ,
Բազուկըն յեց յերկար փայտին 'ի միջավայր,
Գըլուխն 'ի կախ, աղբերահոս կայլակ կողից
Ոլոռնաձև ծորեալ յերկիր՝ մեղմիկ ողբայր :

Աստուած իմ Տէր, և զի՛ կաս լուռ անբարբառ,
Ոչ ևս հընչիւն, չըրթանց բախել, չարժեւ բըբաց,
Իրանրաթախիծ՝ ողբաս զմարդկան հոյլրս մեղաց,
Զոր անխըլիւրտ 'ի խաչին ծոց սըրբես իսպառ :

Ո՛չ ևս յունկն իմ ազգիցի բան քո կենաց,
Մինչ յորոտալ քո 'ի բարձուէ քառաթևին,
Վէմք արաստոյք պատառեցան երերագին .
Ո՛ր ձեռք ժըպիրհ ըզկենսաբեր քո թևս պարզեաց :

Ոչ մարդ որ 'ի մարդկանէ կանանցածին .
Նա՛ բանսարկուն պիղծ ծըպտեցաւ ինք գլխովին
Ի հրապոյրս ժանտ արծաթոյն ներկեալ յախտին,
Անազգակ թափեալ ոճիրս յիւր լըսելին :

Աշխարելիդ. Յուդաս, երբեմն Յուդաս սիրուն,
Ժանտաժուտ այսօր վատթար չարին գործօն .
Մատնութեան վարձըս խեղդ ոգւոյդ կախաղանի
Ածեալ՝ թաւալ սանդարմետաց արկար 'ի վիհ :...

Ո՛վ է կախեալդ այդ հոլանի 'նդ երկինս ու երկիր .
Սարսուին ոսկերքս, արհաւիրք յիս զընան ցըրտինք .
Ո՛ է սա, աղէ խօսեաց տիրամատնիչ,
Ո՛ր խանձ յոգիդ խանձեաց արծաթն այն զօշոտիչ :

Դողումն ունի զերկինս, ցասումն զերկրաւորս,
Եւ աստըստին երկիր յիւրոց զղրդի հիմանց,
Ըզկայ լուսնին էառ ճաճանչըն յերկնաւորս,
Արեգական լրուեաց փայլումն յարշաւելեաց :

Աւաղ մեզ. իբր 'ի բընէ գերեալք մեղաց,
 Խուլ ձայնի մարդասիրին Հաստչին կամաց.
 Կոյր 'ի բարիս շընչոց անբան և անբզգայ,
 Ընծիւթ սիրեմք, և կողկողիմք յերկիր անկայ:

Ձիք 'ի Գողգոթ մէզ և մըռայլ սինէական,
 Կամ Հառաչիւն դըռոյթ ահեղ փայլատական,
 Անօգնական անոք աստ կայ օրինադիրն
 Յաւազակաց միջի կանգուն անպարտակիր:

Ինքն անխօս կայ. ու անշունչք լինին անդ ձայնատուր,
 Նա 'ի խոնարհ զանպարտական 'ի կախ կառափն
 Ամբիծ 'ի զոհ, 'ի սպանդ անմեղ վարի 'ի զուր,
 Ալըտիւ ողորմ զանթիւ մեղաց թուէ զսարափ:

Ո՛չ ինքրն և զանդընդապտոյտ սըփռեաց կոհակ՝
 Միով միայն շընչով. գիւրդ այծրմ ցաւի.
 Զհամատարած որ ըզծովուց գողեաց յաւտակ,
 Զուր արբուցէք, գուշէ ահեղ, եմ ծարաւի:

Ո՛վ բարութիւն, սէր քո միայն ած յայս 'ի չափ,
 Զանմահ բնութիւնըն մահացոյց՝ նըշաւակեաց.
 Ո՛ր ազգ իցէ մարդկան յայդ փորձ՝ մահուն 'ի ցաւ,
 Զերաշխէպս բառնալ զՀաստչիդ աշխարհաց:

Տեսէք, անցորդք, տեսէք 'ի ձեռս բեռապլինդ,
 Սէր և շընորհս տայ լիաբուռն և աննիազ.
 Զաջն յարևելս, զահեակն 'ի մուտքս կոյս տարած,
 Զորս թարթափիք յերկրի՝ կուշէ զամենեսին:

Մի՛ յուլանայք, ընթացէք փոյթ 'ի կողին ծերպ,
 Ուր սէրն եռայ, ցածուցանէ զմեղացըն կեղտ.
 Թողէք ըզհեռ, զաջ յօղակապ խաղաղութեան
 Տուք, և առջիք ըզհաշտութեան առհաւատչեայ:

Ոչ մեծատուն խրտրէ խաչեան, և ոչ աղքատ,
 Ընդ բնաւ ուրեք կըշիռ ունի զձեռն անարատ.
 Անդուստ սիրոյ թափին բեռնք հուր բոցացալս,
 Զհերձեալ սըրտից ձուլել փեռեկս և խըրամատ:

Ես հուսկ նոյեան նորոյ փայտիւ զերծ ապաստան,
 Զեզ որ յաշխարհ՝ ըղշիզ սիրոյ աւետ բերեմ.
 Թէ յայս անկջիք՝ ձեզ ցածուցեալ է ջուրց հոսան,
 Իսկ եթէ ոչ՝ ես 'ի տապանն անդրէն լրտեմ: